

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ἡ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Δηλοῖ

ὅτι ἡ ἐγγραφή τῶν νέων φοιτητῶν εἰς τὸ μητρώον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ ἀνανέωσις τῆς ἐγγραφῆς τῶν παλαιῶν ἀρχεται κατὰ τὸν νόμον ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς 20 Σεπτεμβρίου, τὰ δὲ μαθήματα ἀνυπερθέτως τὴν 15 ἰδίου μηνός.

Ἀθήνησι, τῆ 2 Σεπτεμβρίου 1883.

Ὁ Πρύτανις
M. Βενιζέλος

Ο ΤΕΓΕΑΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Ἐὰν ἀναγνώσῃ τις τὸ Καταστατικὸν τοῦ Συνδέσμου αὐτοῦ θὰ συλλάβῃ μεγάλην ἐλπίδα περὶ τοῦ μέλλοντος, ὅπερ τῷ ἐπιφυλάσσειται. Σχεδὸν πρώτην φοράν βλέπομεν Συνδέσμους ἐμπνεομένους ὑπὸ τσοῦτων πρακτικῶν ἰδεῶν. Ἐν σύνολον ἀρμονικὸν διαπνέει ὁ σκοπὸς καὶ ὁ Σύλλογος τοῦ Συνδέσμου. Ἡ ἀρχικὴ ἰδέα εἶνε ὁ σχηματισμὸς κέντρου ἐνώσεως τῶν ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀθήναις Τεγεατῶν. Πρέπει ὡς φαίνεται τοὺς Τεγεάτας νὰ τοὺς ζητήσῃ παντοῦ ἀλλοῦ, παρὰ εἰς τὰς ἱστορικὰς κοιλάδας τῆς πατρίδος των, ἥτις ἄλλοτε μὲν ἀθηνάζιζεν, ἄλλοτε δ' ἐσπαρτιάζιζεν. Ἀλλ' ἀφοῦ οὐδεὶς Κυβερνήτης ἐφρόντισε νὰ ἐπιρρώσῃ τὰς ἐπαρχίας, ἀφοῦ τώρα μάλιστα σκεπτόμεθα περὶ δρόμων καὶ συγκοινωνίας, θέλουσιν δὲ καὶ παράσημα καὶ κουδούνια καὶ ἀνδριάντας οἱ τὴν κατασκευὴν 72 ἔθνικων ὁδῶν διατάξαντες ὑπουργοί, τὸ θέαμα εἶνε φρικτὸν, ἀλλ' εὐεξήγητον. Ὁ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶν διώκει τοὺς Ἑλληνας ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικώτερον τοὺς ἐπαρχιώτας ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν. Μένουν ψιλαὶ, ἡμιάργαι, ἔρημοι, φυγοδίκων καὶ φυγοποιῶν καταφύγια αἱ ἐπαρχίαι καὶ πάσχει ἀπὸ συμφορῶν ἢ ἀπὸ ὑπερσαρκίαν ἢ πρωτεύουσα, ἀμφοτέρω νόσου φαινόμενα. Οἱ Τεγεάται φαίνεται δὲ καλλιερгоῦν σταφίδα. Κατήνησαν λοιπὸν ἀσκορπισμένοι ἰδῶ καὶ κεῖ». Ἐκ τῆς διασπορᾶς ἀνέτειλεν ἡ ἰδέα τῆς συγκεντρώσεως καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ Σύνδεσμος. Ἀλλὰ τοῦ Συνδέσμου πρῶτος σκοπὸς πρέπει νὰ ᾖ ἡ ἀναζωογόνησις τῶν ἀτόμων· ἀλλ' ἡ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος των. Ἐκεῖ ὅπου ὑπῆρχον ἄλλοτε ἑκατὸν Δημοκρατίαι ἢ μοναρχίαι καὶ χίλιοι ἕως πρωθυπουργοὶ καὶ στρατηγοὶ καὶ δεκακισχίλιοι φιλόσοφοι καὶ καλλιτέχναι, ὑπάρχει τώρα μᾶζ ἑνὴν Ἑλλάδα, ἢ κυβερνᾷ

ἓνας πρωθυπουργός, ἓνας στρατηγός, ἓνας φιλόσοφος, ἓνας καλλιτέχνης. Διὰ τί; Διότι ἐνεκρώθησαν, θυσίαι προσενεχθεῖσαι εἰς τὸν Μολόχ τῶν Ἀθηνῶν. Ὅπου ἄλλοτε ἤκμαζε Πολιτεία, ὑπάρχει τώρα εἰς ψωροδῆμος μ' ἓνα βλαχοδήμαρχον! Διὰ τί; Διότι ὁ Καποδίστριας εἰσήγαγε τὴν συγκέντρωσιν, διότι ὁ Ὅθων κατέστρεψε τὰς ἐπιρροὰς, διότι ἡ σειρά τῶν κυβερνησάντων παληανθρώπων ἄλλον ἢ ἄλλον ἠλιον δὲν ἀνεγνώρισαν εἰμὴ τὸν ἀπὸ τοῦ Ὑμηττοῦ ἀνατέλλοντα. Ἡ Τεγέα δὲν ἦτο μία τῶν μεγαλειτέρων δυνάμεων τῆς Πελοποννήσου; Δὲν εἶχε βασιλεῖς; Δὲν ἐπολέμησεν ἐν Θερμοπύλαις; Δὲν ἀντιπολιτεύθη κραταιῶς τὴν Σπάρτην; Τί δὲ εἶνε τώρα; Σειρὰ ἀνωμένων παλαιοχωριῶν! Καὶ οἱ Τεγεάται; Εἰς τὸν Πειραιᾶ, εἰς τὰς Ἀθήνας, ἴσως εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἴσως μακρότερα ἀκόμη.

Διὰ τοῦτο μετὰ χαρᾶς ἔχαιρετήσαμεν αὐτὸν τὸν Τεγεατικὸν Σύνδεσμον, ὅστις παρουσιάζεται εἰς τὴν φαντασίαν μας ὡς μία φωτεινὴ ἐνσάρκωσις τῆς ἐξεγειρομένης ἐπαρχιακῆς συνειδήσεως, ἢν κατεπάτησε μέχρι τοῦδε, κατεξήντηλε, κατεζητυτέλισε καὶ ἀπεπόρευσε ἢ ἀλαζῶν ὄφρου, τῆς φαύλης, τῆς ἀναισθήτου, τῆς παραλελυμένης πρωτεύουσης. Δὲν θέλομεν νὰ κατακερματισθῇ ἡ Ἑλλάς κατ' ἐπαρχίας καὶ κατὰ τμήματα· ἀλλὰ καὶ δὲν ἐννοοῦμεν νὰ πέσῃ ὅλη νὰ πνιγῇ ἐντὸς τοῦ βόθρου τῶν Ἀθηνῶν. Ἐν ὅσῳ ὑπάρχουσιν ἰδιοφυῖαι ἐπαρχιακαὶ, ἐν ὅσῳ ὁ Τεγεάτης διαφέρει τοῦ Τριπολιτσιώτου καὶ ὁ Ἐπροχωρίτης τοῦ Ἀκαρνανός, θέλομεν νὰ ἀνοίξῃ στάδιον ἐλευθέρας ἀναπτύξεως εἰς αὐτὰς τὰς ἰδιοφυίας. Μίαν ἐννοοῦμεν ἡμεῖς ἐνότητα τοῦ ἔθνους, τὴν ἀπέναντι τῶν ἄλλων ἔθνῶν, τὴν ἀπέναντι τῶν ἐξωτερικῶν κινδύνων· ἀλλ' αὐτὴν τὴν κτηνώδη ἐσωτερικὴν συγκέντρωσιν τὴν ἀποκρούομεν. Καὶ ἐκεῖνο ὅπερ ἔριψε χθές τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα», διὰ τῆς συγκέντρωσις ὅλων τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐν Ἀθήναις, πρέπει νὰ μελετηθῇ σπουδαίως καὶ νὰ εὐρεθῇ βεβαίως ὄρθιν καὶ ἄρτιον.

Οἱ Τεγεάται παρουσιάζονται τοῦ συνδέσμου των πάνοπλοι ζητοῦσι, λέγει τὸ 1ον ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ των, προβιθασμὸν ὅλων τῶν Τεγεατικῶν κοινοτήτων δι' ἐπιτοπίου ὀργανισμοῦ οἰκονομικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, καὶ ἐν γένει κοινωφελῶν ἰδρυμάτων. Καὶ ἐρίζουσι διὰ τοῦ 1 ἄρθρου τὰ ἀντικείμενα αὐτά. Ζητοῦσιν ἰδρυσιν ἐν Τεγέᾳ ἐκπαιδευτηρίων ἀρρένων καὶ θηλέων κατὰ τὰ νεώτερα συστήματα καὶ τοὺς δυνατοὺς ἐν τῷ τόπῳ ἐκπαιδευτικούς βαθμούς· ζητοῦσι τὴν ἰδρυτὴν μουσεῖον ἐν Τεγέᾳ διὰ τὰς Τεγεατικὰς ἀρχαιοτάτη

τας ζήτοῦσι τὸν ὄργανισμόν κατὰ τὸ ἐπικαιρώτερον κέντρον τῆς **Τεγέας** γεωργικοῦ καὶ τεχνολογικοῦ Σχολείου ζητοῦσι τὴν τέλει ἐν τῇ ἀρχαίᾳ πόλει τῆς **Τεγέας** κατὰ τὴν θέσιν Ἐπισκοπῆ πανηγύρεως μὲν κατὰ πᾶν ἔτος, ἐκθέσεως δὲ κατὰ πᾶσαν τετραετίαν.

Τὸ πρόγραμμα ἐν γένει τῶν Τεγεατῶν δι' ὅλων αὐτῶν τῶν σταθμῶν παρουσιάζεται ἐνιαίον ἢ ἀνάστασις τῆς ἀρχαίας Τεγέας καὶ ἡ ὑπόστασις αὐτῶν καὶ ὡς Ἑλλήνων μὲν, ἀλλὰ καὶ ὡς Τεγεατῶν. Ἴδου πρόγραμμα πρὸς ἀπομίμησιν δυνάμενον νὰ ἐγείρῃ ἐθνουσιασμόν, φανατισμόν, ἀληθῆ ὀρθοδοξίαν ὑπὲρ μιᾶς τῶσφ μεγάλης ἰδέας. Ἀπερροφήθημεν τόσαι ἐντιμοὶ ἐπαρχίαι, καὶ τόσαι εὐγενεῖς ἰδιοφυαὶ εἰς ἓν φαῦλον, αἰσχρὸν, πανάτιμον ὄνομα—ρωμαϊκὸ—ζύμην ξένην, ὀδωδιῶν, τὴν ὅποιαν ἔπλασαν αἱ χεῖρες ρυπαρῶν πολιτευτῶν, διὰ νὰ τὴν βυζαίνωσι καὶ ξεροκαταπίνωσι, ὡς πίνουσιν οἱ Ρῶσοι τὴν βότταν καὶ τρώγουσιν οἱ Ρουμοῦνοι τὴν μπομπόταν; Διατί νὰ ἐξαφανισθῶμεν τόσαι μερικότητες, τόσαι εἰδικότητες, τόσοι ποταμοὶ, βουνὰ, κοιλάδες, μὲ ἰδιαιτέραν ἱστορίαν, ἀρχαιολογικὴν καὶ σύγχρονον, νὰ συγκυλιώμεθα δὲ ὅλοι ἐντὸς τῆς δυσωνυμίας αὐτῆς τῆς ρωμαϊκῆς αὐλοκρατίας, ἣν διατηροῦν φούλην τὰ ρυπαρὰ συμφέροντα μόλις τριάκοντα χιλιάδων αἰσχυρῶν πολιτευομένων, ἀρχηγῶν καὶ ὀπαδῶν καισυγγενῶν καὶ φίλων;

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὸν «Τεγεατικὸν Σύνδεσμον» φρονοῦμεν ὅτι ὅσον μεγάλην ἰδέαν συνέλαβον, τόσας θυσίας θὰ ἐπιβάλλῃ ἡ ἰδέα αὐτή. Ἀλλοίμονον ἂν καταληθθοῦν, ὡς τόσοι ἄλλοι Σύλλογοι ὑπὸ νάρκης ἢ ἀπογοητεύσεως, ἢ ὑπὸ ἀντιζηλιῶν καὶ δικιρέσεων. Μετὰ τοιοῦτο πρόγραμμα, ὡς καὶ μετὰ τοιοῦτον φλογερὸν καὶ μεγαλορρήμονα λόγον τοῦ ἐθνουσιώδους γραμματέως τοῦ Συνδέσμου κ. Ναυλερῆ, πᾶσα ἀποτυχία ἢ μὴ ἐθνουσιαστικὴ ταχεῖα ἐναρξίς τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ θὰ τοὺς κωμωδοποιήσῃ ἀπέναντι τῶν ἄλλων ἑλλήνων· μαζὺ δὲ μὲ τὸ καταστατικὸν τῆς θὰ χρεωκοπήσῃ καὶ ἡ ὠραία αὐτοῦ ἰδέα.

Εἰς ἓνα βασιλεῖα ἄλλοτε τῆς Τεγέας ἢ Ἀθηνᾶ ἐδώρησε μίαν τρίχα Μεδούσης, ἢ κτήσις τῆς ὁποίας θὰ καθίστα τὴν πόλιν δυσάλωτον. Ἡ θοιζὴ αὕτη διὰ τοὺς Τεγεάτας εἶνε αὐταπάρνησις μετ' ἐθνουσιασμοῦ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Αἱ ἐν Κων/πόλει ἐκδιδόμεναι ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες βόλθουσιν ἀπὸ τινος μικρῶν ἀρθρῶν, ἐν οἷς ἐξετάζεται ἡ κατάσταση τοῦ μεγάλου παρθεναγωγείου Ζαππείου, τοῦ συντηρουμένου ἐν Σταυροδρομίῳ ὑπὸ τοῦ φιλογενοῦς Ζάππα. Ἡ μὲν *Ἀυγὴ* γράφει κατὰ τοῦ καθεστῶτος συστήματος, καθ' ὃ συντηρεῖται τὸ Ζάππειον, ὃ δὲ *Νεολόγος* ὑποστηρίζει αὐτὸ καὶ φρονεῖ ὅτι οἱ κατὰ τοῦ Ζαππείου γράφοντες ὀφείλουσι νὰ ρίπτωσι τὰ βλέμματά των ἐπὶ τῆς καθόλου παιδείας τοῦ ἔθνους καὶ ὅλων τῶν κκῶς ἐχόντων τὴν βελτίωσιν νὰ ἀπαιτῶσιν, ἂν πράγματι κήδωνται τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Τίς ἔχει ἀδικον; τίς δὲ δίκαιον; Ἐδῶ ἔχουσι δίκαιον οἱ μὲν, ἐκεῖ ἔχουσι δίκαιον οἱ δέ. Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἶνε ἐκπαιδευτικόν, καὶ ἰδίως παιδαγωγικόν, παιδαγωγικὴν δὲ τινα αὐθεντικότητα οὐδ' αὐτὴ ἢ διευθύντρια ἔχει, φρόνιμον εἶνε νὰ ἀναθέσῃ ὁ φιλογενὴς ἰδρυτὴς εἰς πρόσωπα εἰδικὰ τὴν ἐμβριθῆ μελέτην τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος. Ἡ ἐμμονὴ ἐν τοῖς αὐτοῖς δὲν εἶνε πάντοτε καλή. Καὶ ἄς παύσῃ ὁ ἄχαρις, ὁ ἄνοστος αὐτὸς πόλεμος,

ὅστις ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς περὶ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν μερίμνης κατήντησεν ἐσχάτως προσωπικῶς!

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης Σκουζῆ ὑπῆρξε τοῦτο: Κατεδικάσθη ὁ μὲν Κωνστ. Σκουζῆς εἰς πενήντα ἡμερῶν φυλάκισιν καὶ ἀποζημιῶσιν 15 χιλιάδων δραχμῶν· ὁ δὲ Κίμων Δεμερτζῆς εἰς 20 ἡμερῶν φυλάκισιν. Μετηνέχθησαν δὲ ἀμφοτέροι εἰς τὰς φυλακὰς Γεννηματᾶ. Διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου ἐδόθη ἐν μάθημα κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ὅπερ εὐχόμεθα νὰ ἔχῃ πρὸ ὀφθαλμῶν ἄειποτε ἢ σφριγῶσα νεολαία.

Μετετέθη ὁ κ. Ν. Δεληγιάννης ὡς πρόεδρος ἐφετῶν εἰς Λάρισσαν· ἡ *Νεῖα Ἐφημερίς* γράφει: «Ἐκαστος, ἐννοεῖ τὸ διατί· εἶνε ἀδελφὸς τοῦ κ. Θ. Δεληγιάννη.» Ὁ τρόπος οὗτος τοῦ σκέπτεσθαι εἶνε βεβαίως ἀνθροπουργικὸς· καὶ ἡμεῖς παραδεχόμεθα ὅτι ἡ μετάθεσις ἐγένετο ἐπὶ πνεύματι ἐχθρικῶ, κατὰ συνέπειαν εἶνε κακοήθης· ἀλλὰ δὲν εἶνε κακοήθης καὶ ὁ ἀντιθετος τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι; Νὰ ὑπολαμβάνεται ὡς ἔχθρα, ὡς ἐπίθεσις, ὡς τιμωρία, ὡς ἐξορία ἢ ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν μετάθεσις; Τί εἶνε λοιπὸν αἱ ἄλλαι ἐπαρχίαι; *Παρακῶραι*; Καὶ τί εἶνε ἡ Ἀθήνα; Ἡ *Χαϊδεμένη*; Ἡ δικαιοσύνη πρέπει νὰ ἀπονέμεται ἐν μὲν Ἀθήναις ὑπὸ διακεκριμένου δικαστῶν, ἐν δὲ Λαρίσῃ ὑπὸ μὴ διακεκριμένων; Ὁὰ περιμένωμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς; νὰ πέσῃ τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη, ὅπῃ βεβαίως θὰ μετατεθῇ ἐνταῦθα ὁ κ. Δεληγιάννης καὶ θὰ γράψωμεν: «Ἐκαστος, ἐννοεῖ τὸ διατί· εἶνε ἀδελφὸς τοῦ κ. Θ. Δεληγιάννη.»

Ἀπὸ τῆς σήμερον ποιεῖται ἐναρξίν τῶν ἐπιστολῶν τοῦ εἰδικῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριτῆς μας, ὅστις; ἐν πνεύματι ἀληθείας καὶ ὄντως ἐθνικῶ, ἀμετόχῳ πάσης προσωπικῆς δοσοληψίας, θέλει ἐκθέσῃ ἡμῖς δις τῆς ἐβδομάδος τὰ ἐκεῖ συμβαίνοντα, ἰδίως ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἐθνικῆς δράσεως.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας προσεκάλεσε σήμερον τὴν διευθυνταὶν τῶν Ἱπποσιδρόδρων νὰ λάβῃ σύντονα μέτρα πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ τῆς φοβερᾶς ἀναστατώσεως εἰς ἣν ἐσχάτως ἐτέθη ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ μακρᾶς ἀλύσεως χωματοβουνῶν.

Εἰς τὰ παράπονα τῶν φίλων Πειραιωτῶν περὶ μακρᾶν, πολὺ μακρᾶν—ἀπέναντι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ἐγκυκαταστάσεως τοῦ νέου ταχυδρομικοῦ γραφείου—θ' ἀπαντήσουν προσεχῶς τὰ τέσσαρα γραμματοκιβώτια, ἅπερ θὰ στηθοῦν εἰς τὰ κεντρικώτερα μέρη καὶ ὅπου θὰ δύνανται νὰ ρίπτουν τὰ γράμματά των. Ἡ διανομὴ πάλιν γίνεται κατ' οἶκον καὶ καταστήματα, ὥστε ἡ διεύθυνσις εἶχεν ὅλην τὴν ἐλευθερίαν νὰ ἐκλέξῃ ὅπου ἤθελε τὸ κατάλληλον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν κατοικητήριον. Ἐντὸς ὀλίγου δὲ ἀρχεται οὐτάκις τῆς ἡμέρας **πραγματικῆς**, καὶ ὄχι ἰδανικῆς, συγκατοιμία Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ἦτο τὸσον θλιβερὸν γῆθς κὸ λείψανον τῆς **Παγῶνας Βάλθη**, τῆς θυγατρὸς τοῦ ἐνὸς τῶν εὐθυτέρων καὶ τιμωτέρων πολιτικῶν μας, ἐκ τῶν κατασχόντων τὰ ὑπάτα τῆς πολιτείας, τῆς μήπω εἰκοσαετίδος Παγῶνας, τῆς ἀβροπλά-